

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315201171
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8315201171.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariány Muránskej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobkyne: V. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, V., zast. JUDr. JCLic. Tomášom Majerčákom, PhD., Južná trieda 28, Košice proti žalovanému Allianz Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 18C/72/2015-246 zo dňa 16.04.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku I. a III., vo výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá nad sumu 48,82 Eur.

Mení rozsudok vo výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá do sumy 48,82 Eur tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 48,82 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Mení rozsudok vo výroku IV. o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným tak, že nepriznáva žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania.

Mení rozsudok vo výroku V. o náhrade nákladov za znalecké dokazovanie Slovenskej republiky voči žalobkyni tak, že nárok Slovenskej republiky voči žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 583,74 eur titulom trov právneho zastúpenia v trestnom konaní do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti nákladov na trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní súd žalobu zamietla.

V časti nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 3000 eur súd náhradu trov konania stranám nepriznáva.

V časti nároku na zaplatenie bolestného a nároku na úhradu nákladov právneho zastúpenia v trestnom konaní priznáva súd náhradu trov konania žalovanej voči žalobkyni v rozsahu 12,18%.

Priznáva náhradu nákladov za znalecké dokazovanie Slovenskej republiky proti žalobkyni v rozsahu 56,06%.

Priznáva náhradu nákladov za znalecké dokazovanie Slovenskej republiky proti žalovanému v rozsahu 43,91%.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §420 ods. 1, § 442 ods. 1 a § 444 Občianskeho zákonníka ako aj § 4 ods. 1, 2, § 381/2001 a § 4 ods. 1 písm. c) a f) z.č. 8/2009. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa uplatnila nárok v celkovej sume 4 639,22 Eur, ktoré pozostávali z časti titulu nároku na bolestné, trov právneho zastúpenia v trestnom konaní a 3 000 Eur titulom nemajetkovej ujmy. V predošlom rozhodnutí bolo právoplatne rozhodnuté už o nároku o 136 Eur titulom bolestného. V tomto rozhodnutí konal súd 1.inštancie o nároku na trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní, ktoré vznikli žalobkyňi. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme v dôsledku úmrtia vodiča, ktorý viedol motorové vozidlo, zobrala žalobu späť. Súd prvej inštancie priznal nárok na bolestné, o ktorom už právoplatne bolo rozhodnuté a priznal aj nárok na náhradu trov, ktoré vznikli žalobkyňi v priebehu trestného konania, kde ju zastupoval jej právny zástupca. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie nato, že ide o nárok, ktorý vyplýva zo škodovej udalosti, ktorá vznikla a poškodenou bola žalobkyňa. Citoval rozhodnutie R55/1971 na str. 151 týkajúci sa škody, rovnako rozhodnutie R71/1971 o nárokoch uplatnených v trestnom konaní vrátane majetkovej ujmy. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok, ktorý uplatňovala žalobkyňa vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia v trestnom konaní podľa § 12 vyhl. č.655/2004 Z.z. nie je právne správne zdôvodnený. Žalobkyňi vznikol nárok na tieto trovy, ale vychádzajúc z toho, že išlo o náhradu škody v trestnom konaní ako majetkovú ujmu v zmysle občianskeho zákonníka. Nárok na odmenu za právne zastúpenie tak vznikli podľa § 10 vyhl. č. 655/2004 Z.z., pretože išlo o škodu v občianskoprávnom zmysle, a preto vychádzal z nároku, ktorý bol priznaný žalobkyňi ako škoda v sume 136 Eur. Potom jeden úkon právnej služby predstavoval sumu 16,60 Eur a k tomu prináleží nárok na režírný paušál. Preto tak výpočtom súd prvej inštancie podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. priznal nárok žalobkyňi vo výške 583,74 Eur a prevyšujúcej časti, čiže medzi uplatnenou sumou 1 503,22 Eur a priznanou sumou 583,74 Eur zamietol.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 a § 262 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 257 a § 259 CSP. Vychádzal z obsahu a predmetu sporu. Pokiaľ išlo o uplatnenie nároku na nemajetkovú ujmu vo výške 3 000 Eur, ktorú žalobkyňa po smrti vodiča motorového vozidla zobrala späť v celom rozsahu, tu rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznal. Vychádzal z toho, že ide o objektívnu skutočnosť, ktorú žalobkyňa nemohla v čase podania žaloby predpokladať. Pokiaľ išlo o nárok na náhradu trov súvisiacich s priznaním nárokom na bolestné a náhradu na nákladov právneho zastúpenia v trestnom konaní dospel k záveru, že pokiaľ uplatňovala žalobkyňa sumu 1 639,22 Eur a bol jej priznaný nárok v sume 719,74 Eur, úspech žalobkyne v tejto časti bol 43,91% a úspech žalovanej 56,06%. Úspešnejšia teda bola žalovaná a tento úspech predstavoval 12,18%. Vo vzťahu k trovám štátu, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadreniami znalcov, takýto dôkaz bol v prospech oboch procesných strán. Rozhodol tiež podľa úspechu v konaní. Neúspech žalobkyne bol 56,06% a neúspech žalovaného 43,91%. Žalobkyňa žiadala v tej časti náhradu trov štátu zohľadniť jej sociálne pomery, je starobnou dôchodkyňou, jej príjem je 346,06 Eur, Sipo doklad svedčí o úhrade 112,37 Eur mesačne a poplatok za telefón je 10 Eur mesačne, je v zlom zdravotnom stave práve v dôsledku dopravnej nehody. Tieto okolnosti súd prvej inštancie nevyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Z tohto dôvodu rozhodol o trovách štátu podľa úspechu strán v konaní.

4. Proti tomuto rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, vo výroku o náhrade trov konania medzi žalobkyňou a žalovaným a vo výrokoch o náhrade trov znaleckého dokazovania vo vzťahu k žalobkyňi a žalovanému podala odvolanie žalobkyňa. Vo svojom odvolaní uviedla, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou priznaného nároku na trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní, kde bola zastúpená advokátom, tak, ako to posúdil súd prvej inštancie teda podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. Dospela k záveru, že pokiaľ by zákonodarca mal ten úmysel, že trovy právneho zastúpenia poškodeného v trestnom konaní sa majú vypočítavať podľa konaní občianskoprávnom konaní podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky a nie podľa § 12 ods. 2 ako pri obhajobe v trestnom konaní, zákonodarca by to upravil výslovne. Keďže sa tak nestalo, podľa názoru žalobkyne v § 12 vyhl.č. 655/2004 Z.z. kde sa upravujú odmena advokáta v trestnom konaní je zahrnutá aj odmena právneho zástupcu ako splnomocnenca, ktorý zastupuje poškodenú v trestnom konaní. Na základe uvedeného žiadal priznať nárok na trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní v celom rozsahu. Pokiaľ išlo o trovy konania a

trovy štátu, žalobkyňa poukázala na svoju sociálnu situáciu, ktorá bola známa aj súdu prvej inštancie a žiadala zmeniť tieto výroky tak, že pokiaľ odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvej inštancie prizná nárok v celom rozsahu, potom má žalobkyňa nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanej a pokiaľ išlo o trovy štátu žiadala aplikovať ust. § 257 CSP a nárok na náhradu trov za znalecké dokazovanie Slovenskej republiky voči žalobkyni nepriznať.

5. K tomuto odvolaniu sa vyjadril v zákonom stanovenej lehote aj žalovaný. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Navrhol ho v celom rozsahu potvrdiť. Poukázal na okolnosť, že splnomocnenec poškodeného v trestnom konaní vystupuje, ako zástupca z radou advokátov v adhéznom konaní a neplní úlohu obhajcu. Preto prichádza do úvahy nárok na odmenu v zmysle predpisov pre konanie o občianskoprávných veciach. Z toho dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne. Rovnako považoval za správne aj výroky o náhrade trov konania medzi stranami sporu a náhrade trov štátu v súvislosti s týmto konaním.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa ust. § 34 Civilného sporového poriadku prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záver, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav dospel však na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým a aj právnym záverom. Boli splnené podmienky na zmenu súdneho rozhodnutia podľa ust. § 388 CSP.

7. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

8. Podľa § 4 ods. 1) písm. c) a f) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť, to neplatí pre vodiča električky.

9. Podľa § 4 ods. 1,2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu:

a) Škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) Škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

c) Účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a, b a d, ak poisťovateľ nespĺnil povinností uvedené v § 11 ods. 6 písm. a alebo písm. b), alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenia, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.

d) Ušlého zisku.

10. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

11. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

12. Podľa rozhodnutia R 71/1971 náklady vzniknuté pri uplatnení nároku v trestnom konaní sú majetkovou ujmu, ktorá žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného.

13. Na základe vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že dňa 13.2.2012 na I. ulici v V. na priechode pre chodcov pri Tatra banke žalobkyňa spadla na vozovku a v dôsledku pádu utrpela zranenia a to pohmoždenie v oblasti pravého bedrového kĺbu ľahkého stupňa a podvrtnutie ramenného kĺbu vpravo ľahkého stupňa s dobou liečenia 10 dní. Podľa tvrdenia žalobkyne k jej pádu došlo v dôsledku, že vodič motorového vozidla P. I. - L. svojim motorovým vozidlom značky W., Q.: HE XXX AO o 10:35 hod. na prechode pre chodcov na I. ulici v V. ju ohrozil a spôsobil jej ujmu na zdraví tým, že v dôsledku jeho nepozornej jazdy spadla.

14. V ďalšej časti žaloby si žalobkyňa uplatnila náhradu nákladov za právne zastupovanie v trestnom konaní, pričom ide o nasledujúce úkony právnej pomoci:

- prevzatie a príprava 27.9.2012 - 63,58 eur + 7.63 eur režijný paušál
- výsluch svedkyne dňa 27.9.2012 - 63.58 eur + 7.63 eur režijný paušál + náhrada za stratu času 8×12.35 eur - 98.80 eur.
- žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa zo dňa 28.9.2012 63.58 eur + 7.63 eur režijný paušál
- výsluch policajta 2013 - 65,08 eur + 7,81 eur režijný paušál, cestovné $170 \times 0,183 = 31,1$ l. nafta $170 \times 6,1 \times 1.20 / 100 = 12.44$. náhrada za stratu času $8 \times 12,35 = 98,80$ eur,
- výsluch obvineného dňa 8.2.2013 - 65,08 eur + 7.81 eur režijný paušál, cestovné $170 \times 0.183 = 31,11$. nafta $170 \times 6.1 \times 1.20 / 100 = 12.44$. náhrada za stratu času $8 \times 12.35 = 98.80$ eur,
- konanie o zmieri dňa 24.5.2013 - 65.08 eur + 7,81 eur režijný paušál, cestovné $170 \times 0.183 = 31.11$. nafta $170 \times 6.1 \times 1.20 / 100 = 12,44$. náhrada za stratu času $8 \times 12.35 = 98.80$ eur,
- hlavné pojednávanie dňa 1.10.2013- 65,08 eur + 7.81 eur paušál + cestovné 10 eur (vlak) , náhrada za stratu času 8×12.35 eur,
- hlavné pojednávanie dňa 18.11.2013 - 65.08 eur + režijný paušál 7.81 eur + cestovné 10 eur (vlak), náhrada za stratu času 8×12.35 eur.
- hlavné pojednávanie dňa 16.12.2013 - 65.08 + 7.81 eur + cestovné 10 eur + náhrada za stratu času 8×12.35 eur.

Spolu 1 503,22 eur.

V tejto časti žaloby žalovaná namietala, že trovy trestného konania nie je možné stotožniť s náhradou škody. Žalovaná namieta výšku náhrady trov konania, ktorú vyčíslila žalobkyňa za zastupovanie v trestnom konaní. Podľa výšku uplatňovanej náhrady má žalovaná za to, že žalobkyňa si tieto vyčíslila tak, ako by prislúchala odmena obhajcovi obvineného v súlade s ustanovenia § 12 ods. 2, vyhl. č. 655/2004 Z.z., t.j. odmena advokáta pri obhajobe obvineného v trestnom konaní, kde sa odmena vypočítava v závislosti od výšky trestu. V danom prípade však nešlo o obhajobu obvineného v trestnom konaní, ale zastupovanie poškodenej, nie je namieste ani spôsob výpočtu odmeny, ani priznanie tejto odmeny žalobkyňi.

Súd 1. Inštancie sa nestotožnil s názorom žalovanej, že žalobkyňi nevznikol nárok na úhradu nákladov, ktoré vynaložila v trestnom konaní na advokáta. Škodu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka možno chápať ako každú majetkovú ujmu, ku ktorej došlo nedovoleným alebo protiprávnym konaním iného subjektu, za čo tento subjekt zodpovedá. Obsahom pojmu majetková škoda, tak ako ju jednotne zadefinovala judikatúra (R 55/1971) je zmenšenie majetku poškodeného. Pod pojem škody možno zaradiť akúkoľvek majetkovú ujmu, ktorá je vnímateľná zmyslami ale aj inú ujmu, ktorú je možné objektívne zistiť, napr. vyčíslieť. S poukazom na rozhodnutie R 71/1971 dospel k záveru, že náklady vzniknuté pri uplatnení nároku v trestnom konaní sú majetkovou ujmu, ktorá žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Žalobkyňa bola v trestnom konaní v postavení poškodenej osoby a bránila svoj záujem ako poškodenej osoby aj prostredníctvom advokáta. Finančné prostriedky vynaložené na uplatnenie si svojho práva prostredníctvom advokáta v trestnom konaní sú majetkovou ujmu v zmysle hore uvedených skutočností a žalobkyňi vznikol nárok na úhradu tejto ujmy. V súlade s názorom Krajského súdu v Prešove má žalobkyňa na úhradu týchto nákladov.

Z trestného spisu súd zistil, že právny zástupca žalobkyne sa nezúčastnil výsluchu svedkyne dňa 27.9.2012 (nie je ani uvedené akej svedkyne), výsluchu policajta v roku 2003 (taktiež nie je uvedené akého a kedy) a výsluchu obvineného dňa 8.2.2013 (zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 8.2.2013 sa v spise nenachádza, právny zástupca žalobkyne sa zúčastnil výsluchu obvineného dňa 7.5.2013). Za tieto tri úkony sú náhradu nepriznal z dôvodu, že nebolo preukázané, že by sa právny zástupca žalobkyne takýchto úkonov zúčastnil.

15. Odvolací súd sa zaoberal predovšetkým odvolacou námietkou žalobkyne o správnosti priznania trov právneho zastúpenia v trestnom konaní ako nároku, ktorý uplatnila v tej predmetnej žalobe. Správnosť výpočtu trov právneho zastúpenia žalobkyňi ako poškodenej v trestnom konaní posudzoval v intenciách § 10 a § 12 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu tohto nároku je správny. Možno súhlasiť z názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa ako poškodená bola v trestnom konaní zastúpená splnomocneným zástupcom z radov advokátov. Preto je potrebné vychádzať z vyhl. č. 655/2004 Z.z. Určite dôležité je, že tento splnomocnený zástupca v trestnom konaní vystupoval na strane žalobkyne ako poškodenej a nárok súvisiaci s dopravnou nehodou, ktorý či už uplatní v trestnom konaní priamo alebo osobitnou žalobou je nárokom občianskoprávnym. Ide o škodu, ktorá vznikla na zdraví žalobkyne. Obdobne rozhodujú v nárokoch splnomocneného zástupcu aj súdy, ktoré tento nárok priznávajú podľa vyhlášky o odmenách advokáta

a to konkrétne podľa § 10 ods. 1 vyhl. Č. 655/2004 Z.z. Preto túto odvoláciu námietku nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. V súvislosti s týmto odvolaním žalobkyne, však považoval za dôvodné odvolanie žalobkyne v tom zmysle, že súd prvej inštancie jej nepriznal tri úkony právnej služby a to výsluch svedkyne 27.09.2012, výsluch policajta v r.2013 a výsluch obvineného z 08.02.2013. Žalobkyňa uviedla, že išlo v prvom prípade o výsluch jej samotnej, ako poškodenej zo dňa 27.09.2012, výsluch znalca resp. policajta N.. Y. U. zo dňa 31.01.2013 a výsluch obvineného zo dňa 07.05.2013. Odvolací súd vychádzal z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné 4T/100/2013, ktorého obsahom je aj vyšetrovací spis OR PZ Humennom a dospel k záveru, že námietky žalobkyne sú len čiastočne dôvodné. Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že skutočne bola žalobkyňa vypočutá nie 27.09.2012 ale 24.12.2012, kde nebol prítomný jej právny zástupca. Odmena za tento úkon teda nepatrí. Na druhej strane bola dôvodná námietka žalobkyne vo vzťahu k výsluchu N.. Y. U. z 31.01.2013, kedy sa tento výsluch zúčastnil právny zástupca žalobkyne / z čl. 118 trestného spisu /. Preto mu odmena za tento úkon patrí. Ďalej tiež odvolací súd z trestného spisu zistil, že na čl. 76 je zaznamenaný výsluch obvineného, ktorý sa konal dňa 07.05.2013 za osobnej účasti právneho zástupcu žalobkyne. Rovnako za tento úkon patrí odmena právnomu zástupcovi. Preto vo vzťahu k výroku II., teda vo vzťahu k výroku, v ktorom v prevyšujúcej časti žaloba bola zamietnutá, potvrdil ako vecne správny nad sumu 48,82 Eur podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Zmenil tento výrok o zamietnutí v prevyšujúcej časti do sumy 48,82 Eur tak, že žalovaný je povinný žalobkyňu túto sumu zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia podľa § 388 CSP. Táto zmena sa jedná priznaniu dvoch úkonov právnej služby, ktorú vykonal právny zástupca v prospech žalobkyne t.z. za úkon z 31.01.2013 a 07.05.2013 podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., 2x16,60Eur čo je 33,20 Eur + 2x7,81Eur čo je režijný paušál za rok 2013 podľa advokátskej tarify konkrétne § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Spolu tak za tieto dva úkony vznikol nárok na sumu 48,82 Eur.

16. Vo vzťahu k trovám konania medzi žalobkyňou a žalovaným, teda výrok IV. tohto rozhodnutia, zmenil výrok súdu prvej inštancie podľa ust. §388 CSP tak, že nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP. Vychádzal z miery úspechu a neúspechu strán sporu v konaní a dospel k záveru, že tento bol zhruba rovnaký. Žalobkyňa uplatnila nárok na sumu 1 503,22 Eur a priznaných jej bolo 768,56 Eur čo je 51,13%. To znamená, že obidve strany boli úspešné zhruba na 50% a preto žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

17. Zmenil výrok V. tohto rozhodnutia podľa § 388 CSP tak, že bral do úvahy sociálnu situáciu žalobkyne. To znamená, že je starobnou dôchodkyňou so starobným dôchodkom vo výške 346,06 Eur mesačne, s výdavkami na bývanie vo výške 112,37 Eur a s poplatkom za telefón vo výške 10 Eur mesačne. Stotožnil sa s odvolacími dôvodmi žalobkyne, na ktoré poukazuje odvolací súd. V rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. 2ÚS563/2011 z 08.12.2011 sa uvádza, že sociálny aspekt vystupuje do popredia vtedy, keď povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodu, že môže ich uhradiť len s veľkými ťažkosťami alebo ich sám nezavinil. V danom prípade sa odvolací súd domnieva, že sú tu dôvody osobitného zreteľa vo vzťahu k náhrade trov štátu zo strany žalobkyne tak, že tento nárok Slovenskej republike nepriznal. Zmenil tak rozhodnutie vo výroku V. súdu prvej inštancie podľa ust. 388 CSP.

18. O trovách konania v odvolacom konaní bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 CSP s tým, že spojením s § 255 ods. 1, 2 CSP dospel k záveru, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže ani jedna z nich nemala úspech v celom rozsahu.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).